

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: DR. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik
minden héten egyszer
szombaton, egy íven.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KOLLÉGIUM
Ide kell küldeni a lap szelvényt és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Előfizetési ár
egész évre 10 arany korona
félévre . . . 5 arany korona
Egyes szám ára 25 arany fillér

Jöjjön a Krisztus.

A múltkoriban sok megjegyzésre adott alkalmat egyik igen előkelő állású és egyéniségénél fogva is komoly súlyú egyházi férfiúnak alkalmi üdvözlő beszéde, melyben az ünnepelthez a szentírásból vett idézettel azt a kérdést intézte: Te vagy-e az, aki eljövendő. A megjegyzések általában politikai természetűek voltak és arra vonatkoztak, hogy az üdvözölt és egyébként általánosan rokonszenvesnek tartott egyéniséget helyes volt-e a várakozásnak eme szavaival üdvözölni.

A magam részéről a kérdést ebben a vonatkozásban nem tartom bennünket érdeklőnek. Bizonyára nem lehet egyőnkre nézve sem közömbös földi hazánk jövő sorsának miként alakulása s ahhoz, hogy a maga politikai véleményét nyilvánítsa, bizonyára megvan minden hazája sorsán töprengő magyarnak a joga. A kérdés az én szememben inkább az, vajjon helyes-e nekünk és pedig nemcsak lelkészeknek, hanem világiaknak is, azon elmélkednünk, hogy az, aki eljövendő, melyik földi ember. A kérdés szerintem az, nem volna-e sokkal inkább helyes, ha nem annak a kutatásában fáradoznánk, hogy a földi hatalmasok közül ki lesz eljövendő, hanem minden erőnket annak az útja egyengetésére fordítanók, akit nekünk immár nem is kell kérdezni, akiről tudjuk, hogy igenis. Ő az eljövendő.

A mi Urunk Jézus Krisztus megint közeledik hozzánk, megint meg akar születni a mi szíveinkben. Ha már nem puha, bélelt bölcsőt, legalább egy szerény kis jászlat tartogatunk-e készen a számára? Vajjon, ha odaérkezik, tud-e lelkünk rejtekébe zárkózni? Én azt hiszem, bennünket ma mindenek felett, sőt egyedül ez a kérdés érdekelhet. Mert az a tapasztalat, hogy a magyar nemzetet nem földi hatalmasságok mentették meg a reá sokszor leselkedő elpusztulástól, hanem a Jézus Krisztussal való egység megtalálása. Amint a hunok és avarok végzetétől az mentette meg a magyarságot, hogy a megfeszített Jézus hitét elfogadta s ezzel belépett a környező népek testvéri láncába, éppúgy a mohácsi vész irtózatos pusztítása után is az volt a magyar nemzet megtartója, hogy a reformáció révén megelevenedett hit által ismét a Jézushoz tért.

Tudom, hogy ezt ma sokan kétségbe vonják, sőt sokan vannak a reformációt követő egyházak jogszerinti tagjai között is olyanok, akik azt állítják, hogy a magyar nemzetre nézve szerencsétlenség volt a vallási és egyházi egység megbontása. Tetszetős szólam ez, amelynek valótlanága azonban nyilvánvaló. Ha a reformáció folytán az általános érdeklődés központjába nem állanak a vallási kérdések, s ha nem igyekszik mind a két oldal a maga hite és módja szerint minél jobban ragaszkodni a Megváltóhoz és minél több szolgálattal tenni Őnek, Magyarországnak, amelyen ma nyilván olyan emberek laknának, akik csak könyveknek bizonyásaiból, vagy éppen csak hallomásból bírnának tudomással arról, hogy az eleik magyarok voltak. A földi urak, a királyok és a körülök élő előkelők nem igen erőltették meg magukat a magyarság kulturájának és nemzeti intézményeinek építésével. A reformáció fanatikus szenvedéseket viselni kész terjesztői s velük versenyezve a római egyház szerzetesei tartották és fejlesztették a magyar nyelvet és magyar műveltséget, ami nélkül a nép, mint magyar, nem maradhatott volna meg. A hatalmas császárok, akik seregeiket nem egyszer vitték diadalra a török hódító ellen, bizonyára komoly részt vettek abban, hogy a Kárpátoktól övezett hazában nem a padisah uralma erősödött meg, de abban, hogy ennek az áldott területnek a népe ma is magyar, valamenynyijüknél több érdeme van egyetlen szegény gályarab magyar predikátornak is.

Jöjjön a Krisztus. Ő, az egyetlen igaz Úr uralkodjék felettünk. Legyünk mindnyájan — nem magamutatásból, hanem szívünk mindennél erősebb vágyakozásával — hűséges alattvalói. Ez a mi megmentésünknek, ez a mi feltámadásunknak egyetlen bizonyos útja ebben a földi hazában is.

K. B.

Egyház

A beregi egyházmegye közgyűlése.

November 5-én Vásárosnaményban tartotta a beregi egyházmegye őszi rendes közgyűlését, mely a megszokott nagy érdeklődés mellett mind-

végig tartalmasan folyt le. Feljegyzésre méltó, hogy a gyűlés tagjai évek óta szigorú pontossággal jelennek meg, az pedig igazán örvendetes jelenség, hogy a kinos és szürke anyagi ügyek — a mindnyájunkat ösztönző Lélek indításából — hova-tovább lemaradnak a tárgysorozatról.

Esperesünk alkalmi imája után dr. Gulácsy István egyházmegyei gondnokunk nyitotta meg a gyűlést. Az ő megnyitója mindenkor eseményszámba megy és foglyul ejti az Isten országa győzelméért tusakodó lelkeket. Vezéri méltóságában mindig seregszemlét tart felettünk; fokozatosan építi ki nagyszerű terveit, az eredményeket összegezi, szeretetteljes szigorral bírálja a jelent, biztos tapintattal, látnoki szellemmel jeleníti a jövőt. Lelki gyönyörűség volt hallgatni, mikor azokat az erkölcsi hatásokat és hasznokat rögzítette meg, amelyeket egyházmegyénk nagy nyereséggel rakározott el főtiszteletű és méltóságos dr. Baltazár Dezső püspök úrnak generális vizitációjának felseges eredményeként. Rámutat a felemelő lelki rokonságnak és hivatalos kapcsolatnak arra az aranyfonalára, mely ezután az eddiginél is szilárdabban fogja összekötni egyházmegyénket püspök urunk meleg szívével, történelmi nagy egyéniségével; a hivatalos és társadalmi tényezőknek, a főtiszteletű püspök urat vendégül látó uraknak és úrhölgyeknek, valamint mindazoknak, kik a generális vizitáció fényét és sikerét emelték, — az egyházmegye nevében hálás köszönettel és elismeréssel adózik.

Gondnokunk öméltóságának viszont Papp Imre világi tanácsbíró tolmácsolja keresetlen szép szavakban az egyházmegye köszönetét azért a mindenre kiterjedő gondoságért, amellyel püspök urat mind a 24 egyházba hűséggel kísérte.

Az esperesi időszakos jelentés kapcsán „a fáradságos apostoli útért s annak nagy eredményeiért igaz köszönetét az egyházmegye jegyzőkönyvi kivonatban terjeszti főtiszteletű és méltóságos püspök úr elé“. Vajha ezek a kedves emlékü ünnepnapok minden időben elhomályosítanak közöttünk a hétköznapiságot!

Esperesünk gondos egyházrajza kimerítően jelent egyházainkról, iskoláinkról, melyek mindegyikében — egy-két kivétellel — munka, rend, békesség és szeretet honol. Tanítói karunk olyan buzgó is, hogy róla csak dícsérettel lehet emlékezni!

A számvevőszéki és tanügyi bizottsági jelentések még egy — ilyen szakfelügyeletet végez — felsőbbfokú alakulatnak is becsületére válnának; van is panasz sokszor a „nagy pedanteria“ miatt, de így teljesül a „mens sana in corpore sano“ igazsága! Hogy valóban teljesül, annak bizonyossága az eredményesen induló belmissziói munka, melynek szakszerű végzésére a hivatottak nemes felbuzdulással törekszenek. Csak az a baj, hogy falusi gyülekezeteinkben a nyári félév alatt ez a munka nem lehet olyan intenzív, mint a téli félévben, amikor a testtel együtt pihentebb az elme is, következésképp alkalmasabb a jónak befogadá-

sára. Ezt a körülményt különben az egyházmegye határozata is mérlegelte.

Az iratterjesztés — esperesünk által irányítva — határozatilag kimondatott; vasárnapi munkaszünet, korcsmák vasárnapi bezárása ügyében felsőbb hatóságaink útján az államkormányhoz kérelem intéztetett; legfőbb törvényhozó testületünk összehívását a kerület útján sürgeti közgyűlésünk.

Délután 2 órakor ért véget a tanácskozás, amikor is fehér asztalnál ünnepeltük nagyjainkat és azt is itt határoztuk el, hogy — Deo iuvante — jövő évi február 21-én lelkes tanítóságunkkal összefogva egy szép leánykálvineumi ünnepélyt rendezünk. Beregsurány, 1925 november 8.

Palágyi István,
egyházmegyei főjegyző.

Kivonat

a hevesnagykunsági egyházmegye jegyzőkönyvéből.

Török Imre esperes felolvassa az egyházmegye kebelbeli egyházközségeiben kifejtett lelki munkára vonatkozó, a lelkészi hivatalok jelentései, illetve az egyházlátogatóság tapasztalatai alapján megszerkesztett részletes és összesített belmissziói jelentését, amelynek kapcsolatában nagyobb arányú programot is terjeszt elő s indítványokat is tesz a jövőben kifejtendő lelki munkásságot illetőleg.

Az indítványok a következők:

1. Bocsásson ki az egyházmegye annyi példányban, ahány református család él egyházmegyénk területén egy Szózatot, vagy Kiáltványt, amelynek kinyomatási költségei egyes jobbmódú híveink önkéntes adományain kívül a kebelbeli egyházközségek anyagi hozzájárulásából telnének ki olyformán, hogy e hozzájárulás lehetőleg a hívek számarányában állapítandó meg, teljesítendő, nem homályosítottatván el azonban e hozzájárulások önkéntes adományi jellege. A Szózatnak az egyes családokhoz szétküldéséről a lelkészi hivatalok, illetve presbiteriumok a legalkalmasabb módon akképen gondoskodjanak, hogy az minden ház népéhez, úgymondva minden lélekhez eljusson s tegyék meg a lehető arra nézve, hogy az kedvező fogadtatásra találjon. (Ex cathedra beajánlás, vallásos estélyeken, iskolákban ismertetés stb.) E Szózat tartalma legyen: Az Isten országáért való munkára, áldozatos tettekre, egyház iránti hűségre buzdítás e nehéz időkben, midőn a pápás katolicizmus nagy erővel támad, a szekták híveinket erősebben ostromolják, mint valaha s ezekkel szemben védműveink meggyengültek, fegyvereink kiéltlenedtek, az őrségek tábortüzei hunyóban: mert hogy hitünk meglankadt, a templomok üresednek, a vasárnap délutáni s hétköznapi hívó harangok igen sok egyházban elnémulnak, vagy hiába zendülnek, az Úr

végig tartalmasan folyt le. Feljegyzésre méltó, hogy a gyűlés tagjai évek óta szigorú pontossággal jelennek meg, az pedig igazán örvendetes jelenség, hogy a kínos és szürke anyagi ügyek — a mindnyájunkat ösztönző Lélek indításából — hova-tovább lemaradnak a tárgysorozatról.

Esperesünk alkalmi imája után dr. Gulácsy István egyházmegyei gondnokunk nyitotta meg a gyűlést. Az ő megnyitója mindenkor eseményszámba megy és foglyul ejti az Isten országa győzelméért tusakodó lelkeket. Vezéri méltóságában mindig seregszemlét tart felettünk; fokozatosan építi ki nagyszerű terveit, az eredményeket összegezi, szeretetteljes szigorral bírálja a jelent, biztos tapintattal, látnoki szellemmel jeleníti a jövőt. Lelki gyönyörűség volt hallgatni, mikor azokat az erkölcsi hatásokat és hasznokat rögzítette meg, amelyeket egyházmegyénk nagy nyereséggel rakározott el főtiszteletű és méltóságos dr. Baltazár Dezső püspök úrnak generális vizitációjának fel-séges eredményeként. Rámutat a felemelő lelki rokonságnak és hivatalos kapcsolatnak arra az aranyfonalára, mely ezután az eddiginél is szilárdabban fogja összekötni egyházmegyénket püspök urunk meleg szívével, történelmi nagy egyéniségével; a hivatalos és társadalmi tényezőknél, a főtiszteletű püspök urat vendégül látó uraknak és úrhölgyeknek, valamint mindazoknak, kik a generális vizitáció fényét és sikerét emelték, — az egyházmegye nevében hálás köszönettel és elismeréssel adózik.

Gondnokunk öméltóságának viszont Papp Imre világi tanácsbíró tolmácsolja keresetlen szép szavakban az egyházmegye köszönetét azért a mindenre kiterjedő gondoságért, amellyel püspök urat mind a 24 egyházba hűséggel kísérte.

Az esperesi időszaki jelentés kapcsán „a fáradságos apostoli útért s annak nagy eredményeiért igaz köszönetét az egyházmegye jegyzőkönyvi kivonatban terjeszti főtiszteletű és méltóságos püspök úr elé“. Vajha ezek a kedves emlékü ünnepnapok minden időben elhomályosítanak közöttünk a hétköznapiságot!

Esperesünk gondos egyházrajza kimerítően jelent egyházainkról, iskoláinkról, melyek mindegyikében — egy-két kivétellel — munka, rend, békesség és szeretet honol. Tanítói karunk olyan buzgó is, hogy róla csak dicsérettel lehet emlékezni!

A számvevőszéki és tanügyi bizottsági jelentések még egy — ilyen szakfelügyeletet végző — felsőbbfokú alakulatnak is becsületére válnának; van is panasz sokszor a „nagy pedanteria“ miatt, de így teljesül a „mens sana in corpore sano“ igazsága! Hogy valóban teljesül, annak bizonyossága az eredményesen induló belmissziói munka, melynek szakszerű végzésére a hivatottak nemes felbuzdulással törekcsenek. Csak az a baj, hogy falusi gyülekezeteinkben a nyári félév alatt ez a munka nem lehet olyan intenzív, mint a téli félévben, amikor a testtel együtt pihentebb az elme is, következésképp alkalmasabb a jónak befogadá-

sára. Ezt a körülményt különben az egyházmegye határozata is mérlegelte.

Az iratterjesztés — esperesünk által irányítva — határozatilag kimondatott; vasárnapi munkaszünet, korcsmák vasárnapi bezárása ügyében felsőbb hatóságaink útján az államkormányhoz kérelem intézve; legfőbb törvényhozó testületünk összehívását a kerület útján sürgeti közgyűlésünk.

Délután 2 órakor ért véget a tanácskozás, amikor is fehér asztalnál ünnepeltük nagyjainkat és azt is itt határoztuk el, hogy — Deo iuvante — jövő évi február 21-én lelkes tanítóságunkkal összefogva egy szép leánykálvineumi ünnepélyt rendezünk. Beregsurány, 1925 november 8.

Palágyi István,
egyházmegyei főjegyző.

Kivonat

a hevesnagykunsági egyházmegye jegyzőkönyvéből.

Török Imre esperes felolvassa az egyházmegye kebelbeli egyházközségeiben kifejtett lelki munkára vonatkozó, a lelkészi hivatalok jelentései, illetve az egyházlátogatóság tapasztalatai alapján megszerkesztett részletes és összesített belmissziói jelentését, amelynek kapcsolatában nagyobb arányú programot is terjeszt elő s indítványokat is tesz a jövőben kifejtendő lelki munkásságot illetőleg.

Az indítványok a következők:

1. Bocsásson ki az egyházmegye annyi példányban, ahány református család él egyházmegyénk területén egy Szózatot, vagy Kiáltványt, amelynek kinyomatási költségei egyes jobbmódú híveink önkéntes adományain kívül a kebelbeli egyházközségek anyagi hozzájárulásából telnének ki olyformán, hogy e hozzájárulás lehetőleg a hívek számarányában állapítandó meg, teljesítendő, nem homályosítottván el azonban e hozzájárulások önkéntes adományi jellege. A Szózatnak az egyes családokhoz szétküldéséről a lelkészi hivatalok, illetve presbiteriumok a legalkalmasabb módon akképen gondoskodjanak, hogy az minden ház népéhez, úgymondva minden lélekhez eljusson s tegyék meg a lehető arra nézve, hogy az kedvező fogadtatásra találjon. (Ex cathedra beajánlás, vallásos estélyeken, iskolákban ismertetés stb.) E Szózat tartalma legyen: Az Isten országáért való munkára, áldozatos tettek, egyház iránti hűségre buzdítás e nehéz időkben, midőn a pápás katolicizmus nagy erővel támad, a szekták híveinket erősebben ostromolják, mint valaha s ezekkel szemben védműveink meggyengültek, fegyvereink kiéltlenedtek, az őrségek tábortüzei hunyóban: mert hogy hitünk meglankadt, a templomok üresednek, a vasárnap délutáni s hétköznapi hívó harangok igen sok egyházban elnémulnak, vagy hiába zendülnek, az Úr

asztalának látogatottsága megcsökkent, a bibliát, kátét porlepi, elhalkulnak a szent énekek, egyházi lapjainkat a közönség nem járátja, nem is ismeri.

E Szózatot a kebelbeli egyházak lelkészei mind aláírják.

Ugyancsak e tárgyra vonatkozásban tette Makláró Károly e. m. főjegyző azon indítványát, hogy az egyházak 1926. évi költségvetéseikbe a lelki élet istápolására (egyházi lapok és könyvek megrendelésére stb.) nagyobb összeget vegyenek fel.

2. Esperes bejelentvén, hogy majdnem másfél évtizeden át szerkesztett, de a háborús zavarok és nyomorúságok miatt félbermaradt havonként megjelent egyházi képes ujságját, a Szeretetet, újból megindítja s hogy a kebelbeli egyházközösségek nagyon rövid történetét, belhivatalnokainak, presbitereinek stb. lajstromát is magában foglaló kalendáriumszerű Névtárat is szándékozik kiadni: ezen vállalkozásokhoz az egyházmegye nevét kéri.

3. Az egyházfegyelem gyakorlása egyelőre és kezdetül a legminimálisabb alakban bár, t. i. az egyházi tisztviselők, presbiterek templomba járásának, úrvacsorával való élésének egyénenkénti nyilvános ellenőrzése útján (presbiteri gyűlésekben) megindíttassék.

Idevonatkozólag többek hozzászólása mellett Borsos Károly világi tanácsbíró azt az indítványt teszi, hogy a kebelbeli egyházak presbiteriumainak tagjai körlevélben hívassanak fel esküjük szerinti példaadó tisztük minél hűségesebb betöltésére s amennyiben ezt vagy testi erőtlenség, vagy más okok miatt teljesíteni nem képesek, vagy nem készek, tisztsgüktől való engedelmes és alázatos visszavonulásra.

Az egyházlátogatás elsőrenden az egyházfegyelem kérdésére s általában a lelki életre kiterjedő legyen.

4. Kéressék fel az egyházmegyei lelkészegyesület a lelki élet intenzívebb megindítása, fejlesztése s lehetőleg lelkész körönként, az illető vidékeken lakó híveink lelki igényeinek figyelembevételével leendő megszervezésére s erről az egyházmegyei közgyűléshez jelentéstételre.

„Az egyházmegyei közgyűlés — többek jelentős hozzászólása után — az esperes által előterjesztett belmissziói jelentést, mint egyházmegyeibeli gyülekezeteink ilyen munkásságának hű képét, elfogadja s egyházkerületre felterjeszteti. Ugyiszintén elfogadja a lelki életre vonatkozó esperesi előterjesztés kapcsán tett indítványokat is, úgy espereséit, mint a Makláró Károly főjegyző és Borsos Károly világi tanácsbíróét s mindezeket határozati erőre emeli azzal, hogy a 3. szám alatti indítványt s illetve az abból folyólag hozott határozat a rendelkezésnek egyetemlegesítése és illetőleg a reversális esetekre is kiterjesztése céljából a főtiszt. egyházkerületi közgyűlésre is felterjesztessék.“

Vissza a Krisztushoz !

(Október 31-i beszéd.)

Ha van nap ünneplésre méltó, a reformáció születésnapja az. 1517 október 31-ike Krisztus születése után a legnagyobb, legfontosabb, leg-sorsdöntőbb történelmi dátum.

Mi történt e napon? Luther Márton doktor, ágostonrendi szerzetes, wittenbergi egyetemi tanár, kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom ajtajára, felhívott mindenkit e tételek megvitatására s ezzel a tettével megindította azt az emberiség életére mérhetetlen hatású történelmi esemény-sorozatot, fejlődési folyamatot, amit *reformáció* név alatt ismerünk.

A reformáció születésnapját ünnepeljük tehát ezen a napon.

Mi az a reformáció? A reformáció visszatérés a Krisztushoz, visszatérés a Krisztus evangéliomához és tiltakozás minden ellen, ami a Krisztus evangéliomával ellenkezik.

De hát csakugyan vissza kellett térni a Krisztushoz? Hát eltértek tőle a reformáció előtti keresztyének?

Igenis, eltértek. Valósággal eltorzították a Krisztus tanítását.

Amióta a keresztyénség meghódította a római birodalmat, amióta a keresztyén vallás a római birodalomban államvallássá lett: lépésről-lépésre vesztett eredeti tisztaságából; tanításaiban, szertartásaiban, főképp pedig intézményeiben, egyre több-több pogány elemet vett föl magába. A római püspök mind nagyobb hatalomra tett szert, a keresztyén egyház fejévé, pápává, valóságos földi hatalmassággá lett, a Krisztus földi helytartójának nevezte magát s föltétlen engedelmisséget követelt császároktól, királyoktól, minden keresztyén embertől. Szóval a keresztyén egyház a pápa parancsnoksága alatt földi hatalmassággá válik s alattvalóit, a keresztyéneket, testi-lelki rabszolgaságba hajtja.

Krisztus azért jött, hogy Isten országát teremtsen meg e földön: s a pápaság földi zsarnokbirodalmat rendezett be itt, *keresztyén egyház* neve alatt.

Ez ellen tiltakoztak a reformátorok: Luther, Zwingli, Kálvin s a többiek mind.

Vissza a Krisztushoz: ez volt tanításaik lényege.

Nem az a keresztyénség, amit a pápák és pápai zsinatok alkottak: hanem az, amit Krisztus hozott e földre, az, amit a Krisztus evangélioma hirdet minden hívőnek üdvösségére; a keresztyénség nem emberek, nem papok, nem egyházfejedelmek találmánya, nem is történelmi fejlődés eredménye: a keresztyénséget Krisztus hozta e földre úgy, ahogy az evangéliomok előadják: abból tehát semmit elvenni, ahhoz semmit hozzáadni nem lehet, nem szabad: ez a reformáció tanítása 400 évvel ezelőtt, ez ma is és ez marad minden időben. És ez a megdönthetetlen örök igazság.

Ennek az örök igazságnak örök hirdetése és megvédése minden támadással szemben: ez a

protestáns egyházak dicső hivatása. Ezért csak ez az igazság védheti meg a keresztyénséget emberi ferdítésektől, elkoresosodástól, ez biztosíthatja azt, hogy a keresztyénség betöltse igazi hivatását, Isten országának e földön megvalósítását.

És ugyan micsoda eredményeket szült eddig a reformáció az emberiség történetében?

Először is megállította a keresztyénséget azon a veszedelmes lejtőn, amelyen lefelé zuhant a biztos züllés felé. Valósággal újjászülte a világot; újjászülte, újjászületésre kényszerítette hatalmas ellenfelét, a római egyházat is.

Az újkor minden nagy és szép alkotása, minden téren, egyházban, államban, tudományban, művészetben, politikai és társadalmi életben, az az óriási fejlődés, előrehaladás, amit az emberiség története mutat 1517-től mai napig: az mind-mind a reformáció közvetlen, vagy közvetett szellemi gyümölcse. Múltó azért, hogy minden elfogulatlan okos ember, tartozzék bármely felekezethez, tisztelettel és hálaival hajoljon meg a reformáció nagy munkája előtt.

És ugyan elvégezte-e már feladatát a reformáció? Nem, nem végezte el. A reformáció munkájára mindaddig szükség lesz, míg csak urrá nem lesz a Krisztus minden emberek felett, míg csak meg nem valósul e földön az Istenországa.

Szükség van a reformációra ma is, szükség van minden téren, minden országban, minden egyházban, szükség van az összes protestáns egyházakban is.

„Vissza a Krisztushoz!” A reformációnak ezt a vezérigéjét ép oly harsány hangon kell belezúgnunk ma is minden ember fülébe, mint négyszáz évvel ezelőtt; mert az emberek többsége ma sem követi a Krisztust, hiába keresztelték meg akár protestáns, akár más keresztyén templomban. De legnagyobb szükség van a reformációra a mi szegény, elesett, magyar hazánkban.

A mohácsi vész után a reformáció mentette meg a magyart a teljes megsemmisüléstől; a trianoni béke poklából sem menekülhet másképp a magyar, csak így, ha visszatér a Krisztushoz, ha levetkezvén régi, ocsmány bűneit, újjászületik a Krisztus evangélioma által.

Tirátok vár elsősorban a dicső feladat, magyar református, magyar protestáns ifjak, leányok, gyermekek, hogy felfegyverezétek először magatokat, azután összes magyar testvéreiteket az evangéliom fegyvereivel: az Istenszeretet, az emberszeretet, az igazság, a szépség, a jóság, romolhatatlan fegyvereivel s ezzel a fegyverrel meggyőzvé a magyarnak minden ellenségét, feltámasszátok szép Magyarországot, Nagy Magyarországot.

„Intsük a keresztyéneket, hogy fejüket, a Krisztust, kereszten, halálon, poklon keresztül követni igyekezzenek!” Ezt az intelmet harsogja ma felénk Luther 95-ik tétéle; ezt az intelmet vessétek szívetekbe e napon!

Dicső ősök unokái, kedves fiatal testvéreim, fel, fel a nagy munkára, Isten szent nevében! Amen.

Borsos Károly.

Közélet

Országháborítók.

Bibliamagyarázat a Megyeresy Fela emlékére rendezett KIE-ünnepélyen, 1925 december 8-ikán.

Alapige: Ap. Csel. 17₁₋₁₇.

Mintha most is látnám, mintha most is hallanám... Falusi iskolaszobában, a mestergerendáról lelógó petróleumlámpa pislogó fénykörében, őszbehajló nyári estén ül egynéhány egyszerű fiú... Egész napon át hallgatták az okos szót, de a szemük még most is csillogva, a figyelem kifáradásának legkisebb jele nélkül tapad az ő Megyeresy bácsijukra. Az a kissé fátyolozott, de erőteljes, férfias, átütő hang, mely máskor tömegeket tud órákhoz tartani és lázbaejteni, most szinte sutlog és el-elesuklik, amikor az ő fiainak ezt az apostoli történetet — kétségkívül az életének egyik textusát — magyarázza. Csak akkor csattan fel valami különös, heroikus jókedvvel, amikor újra meg újra visszatér lüktető, kimeríthetetlen alap gondolatára: „Igen fiúk... mi országháborítók vagyunk... mert mi mást tartunk királynak, nem azt, akit a világ ural... minékünk Jézus a királyunk, és mi öneki akarjuk meghódítani ezt a Sátán uralma alatt nyögő világot és benne azt, ami édes, szép, szenvedő, önbűneinek átkától levert, Sátán-megkötözte magyar nemzetünket, hazánkat!”

Azóta sem tudtam szabadulni ennek az esti áhívatnak a képétől. Symbolikus jelenést láttam benne, amely egészen az öskeresztyén idők leegyszerűsített formáira és koncentrált erőhatásaira emlékeztetett. Sokszor elgondoltam, hogy csakugyan, mióta az Isten országa, a Mennyek királysága elközelgett és nem itt vagy ott, hanem mi közöttünk van, ennek az országnak, ennek a királyságnak a világ egy-egy adott pontján való megalapítása mindig így folyt le és ma is így kell, hogy folyjék: a világtól észre nem vett, vagy legalább is nem becsült kicsiny körökben, amelyek lassú, önmegtágadó, személyes munkával erőtartalvaivá lesznek a Szentléleknek — ez az erő egyszer csak túlrad, kicsap és robbant: országot, háborút és világot forgat föl; szívekből, elmékből, kulturákból és intézményekből kiszorítja az eddig zavartalanul bitorló Sátán-királyt, míg végre lesznek „mind e világnak országai a mi Urunké és az ő Krisztusé, aki örökkön-örökké uralkodik.” (Jel. 11:15.)

Erre az országalapító országháborításra, erre a világmegújító világfelforgatásra pedig mindaddig szakadatlanul szükség van, míg el nem jön „a vég, mikor a Krisztus átadja az országot az Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt. Mert addig kell néki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti” s míg az utolsó ellenség, a halál is el nem töröltetik. (I. Kor. 15:24—26.) Mert a világ királya

nagy, hatalmas úr: taktikája mind a végig felülmúlhatatlan és tartalékai mind a végig kimeríthetetlenek. Ledöntöd *egy* szívben véres arany trónját? holnap már száz másban állítja föl azt. Leütöd a fejről büvösen tündöklő koronáját egy helyt? holnap már az ál alázatosság, a mimelt önmehtagadás antikrisztusi mezében fogsz másutt találkozni vele. Beléfojtottad a kísértő szót a mélységben? holnap már az élet magaslataira visz föl, és nem is veszed észre, amikor már rabszíjra fűzött. Torkonragadtad az emberi haladás mezején és leleplezted rabszolgákat nevelő hamis szabadelvűségét; lefogtad síma kezét a társadalom életében, ahol hívogatón csörgette a Mammon pénzeszacskóit; szívének szögezted a tört a politikában, ahol koponyákból épített magának palotát és megvesztegető vén hazugságok görögtüzeivel világította ki azt — vigyázz: ha mindezen uralmi téreiről leszorítottad is, van még egy menedéke, ahol ennél is biztosabban megvetheti a lábát s ennél is kényelmesebben elterpeszkedhetik: és ez — iszonyat kimondani, pedig így van! — nem más, mint *maga a Krisztus földi egyháza*, kivétel nélkül *mindegyik* egyháza, hol vigyorogva búvik meg a papi palást alatt, szolgálni rendelt szent eszközi célú intézményekből öncélú bálványt csinál s azokat és azokban önönmagát imádatja a tőle elkábított és eltespesztett lelkekkel, akik vétke és kárhozatos naívságukban még azt hiszik, hogy a földi egyház egy tőle és uralmától hermetikusan elszigetelhető terület, és tőle megvakítva nem ismerik fel őt, mikor a világosság angyalának öltözik.

Igen, igen: milyen bizonyos az, hogy a világunk országai a mi Krisztusunknak adattak öröktől-fogva, hogy ő uralkodjék rajtuk örökkön-örökké — ép oly bizonyos az is, hogy a világ és annak országai *most* még nem az övéi és hogy azoknak minden talpalatnyi területét úgy kell, erőnek erejével, Néki és övéinek kicsikarniok az Antikrisztus birtokából — mind a végső, nagy, teljes diadalig. Nem a Krisztus országa tehát *most* még Magyarország sem — óh, jaj, kell-e erről itt és tinektek többet beszélnem? Felidéztek-e előtökbe anélkül is nagyon jól ismert szívettépő képeket: a magyar főváros babiloni vizióit; a magyar vidéki város szomorúan nevetséges, gyilkosan és gyorsan enerváló Budapest majmolását? a magyar falu tompultszívű pusztulását, lapulva rontó ösbűneit? a magyar írás és a magyar betű már nem is kendőzött, undok magakínálását a legtöbbet ígérőnek? a magyar tőke és a magyar munka versengő mammonimadását? a magyar politika dantei bolgiáit? a magyar egyházak alélt magukvonszolását? a magyar fiú kiélten vén szemét és a magyar lány korán hervadt ajkán a rougeot? — a magyar családban a férget, a magyar jövőben a sirt...?

Óh, itt csakugyan nincsen más menekvés: *ezt* az országot meg kell háborítani. Fel kell itt kelni

mindenre készen és pártot kell ütni a világnak — e magyar világnak is — hazugsággal fölkent és kárhózzattal megkoronázott bitórló királya, a Sátán ellen és ki kell tüzni ama másik, igazi, örökjogú király, a Jézus fehér zászlóját. Itt nincs alku, itt nem lehetséges kiegyezés. „Hordja el magát — kiált föl szent haraggal Kalvin, ép ezt a textust magyarázva —, hordja el magát néme-lyeknek perverz bölcsesége, akik, csakhogy valami úgy vélt vétket el ne kövessenek, nem haboznak perfid mérsékletükkel elárulni Krisztust és az Evangéliomot!”

Nem perverz bölcseségre, nem perfid mérsékletre van ma szükség Magyarországon, hanem országháborítókra, akik mindnyájan a Sátán-király parancsa ellen cselekesznek, mivelhogy mást tartanak királynak, Jézust!

A mi drága nagy magyar országháborítónk már pihen esőndesen. Megnyugodott az ő fáradságaitól és az ő cselekedetei utána következnek. És mi hisszük, hogy minden ő cselekedete — már pedig cselekedetek voltak a szavai is! — testet öltött és fog öltetni egy-egy tiszta testü és lelkü, vidám és harcra kész magyar ifjában, egy-egy új magyar országháborítóban. A jövő fekete egén látjuk átvonulni ezt az új Hadak Útját, a Krisztus magyar országháborítóinak ezt a fehéren izzó csillagseregét, amely nem mythos és nem álom, hanem bölcseségében is élő, növekvő, mentő, szabaddító valóság.

Hol vagytok, országháborítók? — jöjjetek, egy rab ország vár benneteket és várja királyotokat!

R. I.

Különfélék

Felhívás előfizetésre.

A „Debreceni Protestáns Lap” a jövő évvel a 46 ik évfolyamba lép. Tisztos múltjához méltóan igyekszik szolgálni református anyaszentegyházunk közérdekét a jövőben is. A lap szerkesztői 1926 január 1-től kezdődően dr. Kun Béla, dr. Erdős Károly és dr. Révész Imre. A szerkesztőség igyekszik a munkatársak körét minél szélesebbre kiterjeszteni. Az egyházi előfizetőkkel szemben a lap előfizetési árát a legutóbbi egyházkerületi közgyűlés 200.000 koronára engedélyezte. A laptulajdonos azonban nem kíván élni ezzel az engedéllyel, hanem az előfizetési díjat **az 1926. évre**

egész évre 14, félévre 7 pengőben szabta meg. Minthogy pedig súlyt helyezünk arra, hogy lapunk minél szélesebb körben elterjedjen, a legutóbbi félévben adott kedvezményeket a jövő évre is fenntartjuk. Nevezetesen:

nyugalmazott lelkészek, segédlelkészek és tanítók számára egész évre 4 pengőért küldjük a lapot. Azonkívül egyházunk minden oly tagjá-

WACHA tisztít, mos, fest kifogástalanul Debrecen, Simonffy-u. 55.

nak, aki a megszabott díjat a maga viszonyaihoz mérten soknak találja, félárért készséggel küldjük a lapot, tehát **egész éven át hét pengőért**. Annak, aki ezt az utóbbi kedvezményt igénybe venni kívánja, nem szükséges ezt kérni, csak egyszerűen beüldeni az egész évre 7 pengő előfizetési díjat. Abban az esetben, ha az előfizetési díjak pontosan folynak be, külön kedvezményt adunk az egyházi előfizetőknek is. Nevezetesen azoknak az egyházközségeknek, amelyek szegénységükre hivatkozással ezt tőlünk kérik, az alatt a feltétel alatt, hogy fennálló hátralékukat kiegyenlítik és a jövő évre is egy félévi előfizetési összeget előre beküldenek, ezért az összegért egész éven át küldjük a lapot. Ezt az utóbbi kedvezményt azonban csak azoknak az egyházközségeknek adhatjuk meg, amelyek úgy a kedvezmény iránti kérelmet, mint a fizetendő összeget a most folyó év december 31-éig hozzájuk beküldik, mert akkorra teljesen tisztában kell lennünk az adott kedvezmények összegével, vállalható kötelezettségeink pontos megállapíthatása végett. Lapunk ezentúl is minden szombaton megjelenik, legalább egy, lehetőleg másfél íven.

KOGSz. Az ORLE nagyérdemű elnöke, Dr. Baltazar Dezső püspökünk körlevelet küldött szét a református lelkészekhez, amelyben tudatja, hogy a Közalkalmazottak Országos Gazdasági Szövetkezetében Református Osztály létesült. (Budapest, IV., Petőfi Sándor-u. 18., Hungária-bank.) Ily módon ebbe az áldásosan működő országos szervezetbe minden egyházi közalkalmazott (lelkész, tanár, tanító, presbiter stb.) tagul léphet be s tagsági részjegye birtokában élvezheti mindazokat a kedvezményeket, amelyeket a KOGSz ruházati, tüzelőanyag és élelmezési osztálya nyújt. Az a tény, hogy sok év szívós munkája után püspökünk, mint az ORLE elnöke alkalmat talált a lelkészeknek és általában az egyház minden alkalmazottjának a közalkalmazottakkal egységes kedvezményben való részeltetésére, kimondhatatlan jelentőségű és nagy előnyököt biztosító. Epen ezért az Elnök iránt való hálás érzelmekkel hívjuk fel az összes egyházi alkalmazottak figyelmét a KOGSz tárgyában kiadott körlevélre.

Kérelem a hátralékosokhoz. Nagyon kérjük mindazokat, akik lapunkkal szemben akár előfizetési-, akár hirdetési díjjal hátralékban vannak, szíveskedjenek tartozásukat most már sürgősen kifizetni. Még abból az összegből is, amit a június hó végével megszűnt kiadótársaságtól átvettünk, huszonötmillió koronát meghaladó előfizetési hátralék van kinn -- egyetlen félévről! Az egyházközségeket arra kérjük, hogy ha idejében nem tudnak fizetni, legalább közöljék velünk a gátló körülményt és azt, hogy teljesítési képességük

mikorra remélhető. A magános előfizetőket pedig arra, hogy ha lapunkra tovább nem reflektálnak, legalább szíveskedjenek nekünk visszaküldeni és így bennünket a felesleges nyomtatási- és portóköltségtől megkímélni. A pénzek beküldése a

43,916. számú

postatakarék-pénztári csekk számlán történik legelőnyösebben.

A Keresztyén Ifjúsági Egyesületek ünnepnapja volt f. hó 8-án este: máskor ily alkalommal csak a pesti anyaegyesület szokott ünnepelni, hátát adván az Urnak a megalakulása óta annyiszor tapasztalt csodás és folyton gyarapító vezetésért; most az idén azonban országos jelentőségűvé nőtte ki magát ez ünnep, mert ugyanezen napot szentelte a K. I. E. nemzeti szövetsége két drága halottja: Megyeres Béla és Szilágyi Dezső emlékezetének is. Délelőtt a Kálvintéri templomban volt istentisztelet, melyen — művészi számok közbeszöttével — B. Papp István theol. tanár imádsága és biblia olvasása után dr. Ravasz László püspök prédikált Ján. 15: 13—16-ról, megragadó szemléletességgel mutatván föl a keresztyén barátság törvényeit s Krisztust, mint legfőbb Barátot, aki nélkül annyira szűkölködik a mai ifjúság. Majd Szőnyi Sándor eglédi főgimnáziumi tanár, a magyar evangéliumi ifjúsági munka egyik legsúlyosabb képviselője hívta fel felejtethetetlen szavakban a templomi közönség s általa az egész magyar református társadalom figyelmét az ifjúság iránti felelősségre. Kár, hogy az abnormis hideg s talán a nem megfelelő elhírelés miatt meglepő kevesen vettek részt az óriási budapesti gyülekezetből e nagyon szép istentiszteleten. Délután, a BKIE. Főhg. Sándor-u. helyiségiben, az ez alkalomból Pestre gyülekezett vidéki vezetőkkel és tagokkal Dr. Tóth Miklós kuriai bíró, nemzeti bizottsági ügyvezető alelnök vezetésével Dr. Révész Imre, Dr. Zsinka Ferenc, Karácsony Sándor nemz. bizottsági tagok értekezletet tartottak, amelyből kitűnt az a (fájdalmas hangulatok közt is örömet szerzett) tény, hogy a budapestin kívül él és dolgozik a vidéken is legalább 8—10 egyesület, amelyek a boldogult Mecseresy Béla személyében bírt összetartó kapocs elpattánása után sem veszítették el összeköttetésüket a látthatatlan Fővel és az Ő királyi ügyével. A kisujszálási küldöttek a komoly készség hangján, mint magától értődő dolgot jelentették ki, hogy a nyár folyamán elmaradt konferenciát a jövő év júliusában ugyanott megrendezik. Minden vidéki küldött egyértelmű beszámolója szerint a vidéki egyesületek — éppoly, mint a fővárosi — a legszorosabb kapcsolatban állanak az illető helyi református egyházzal s a legtermészetesebb kötelességüknek tekintik annak folytonos sokoldalú szolgálását. Ez így van jól, mert a „történelmi kálvinizmus“ és az „általános keresztyénség“ viszonyának problémáját nem

Kun József késműves és műrészörös, Debrecen, Széchenyi utca 1. sz.

FISCHER ADOLF ÉS FIA posztónagykereskedő. Férfi és női öltöny és kabát szövetek nagy választékban, papí fekete szövetkülönlegességek. Debrecen, Piac-u. 61.

elméletek szócsatáival, hanem *így*, a gyakorlatban fogjuk csak megoldhatni. Az értekezlet után 5 óra-
kor kezdődött az ünnepély a református theol. aka-
démia dísztermében, ahol ott láttuk Dr. Balogh
Jenő v. b. t. t. egyházker. főgondnokot, a KIE, nem-
zeti bizottsága elnökét, Bernáth Istvánt, a Kálvin-
Szövetség elnökét, Józán Miklós unitárius püspöki
vikariust stb. a nem zsúfolt, de szép és igazán lé-
lekben meghatott közönség között. Az ünnepély
közénekekkel és Ravasz püspök imádságával kezdő-
dött, amelyet, több szép művészi szám váltakozá-
sával követett a Dr. Tóth Miklós nemeshangú meg-
nyitó és a Dr. Koczogh András, főgimn. tanár régi
KIE. tag, budapesti elnök igen gondosan megírt
emlékbeszéde, amelyet az egész gyülekezet meg-
könyvezett. A Luther-Szövetség részéről György
Lőránd ny. miniszter, a Kálvin-Szövetség részéről
Incze Gábor utazótitkár, a Keresztény Leányegye-
sületek részéről Victor Erzsébet, az Orsz. C-erkész-
szövetség részéről Faragó Ede főtitkár szólottak;
mindegyik marékkaal hintette a két kedves sírra a
szép szavak, mély érzések és világító gondolatok
virágait. A gyászból fakadó megnehezült kötelese-
geket és felelőségeket Karácsony Sándor tárta a
közönség elé, mindenkit lelke mélyéig megkapó
rövid szavakban; ezután Dr. Révész Imre tartotta
meg a lapunkban is olvasható bibliamagyarozatát,
melyet Kemény Lajos ev. lelkész imádsága köve-
tett s ezzel és a Himnusz elénekülésével vége lett
a kissé hosszú nyúl, de a jelenvoltak számára
sokáira emlékezetes ünnepélynek. A KIE. legnagyobb
gondja ma a Mecsercsy Béla helyét *véglegesen* be-
tölthető alkalmas személyiség megtalálása; erre s
általában minden dolga és munkája számára a ma-
gyar ifjúság minden keresztyén lelkü barátjának
imádságát és áldozatait általunk is kéri.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése
Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

✱

Gazdaságokba,
építkezésekhez és tetők fedéséhez
minden vasanyagot szállít.

Telefon 6.

FITTLERSÁNDOR

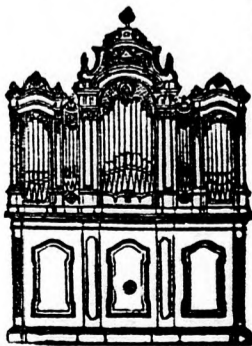
orgona és harmónium gyára
Pesterzsébet, Határ-ut 20.

Készít:

Új Orgonákat,
Orgonasípokát,

iskolai és templomi
Harmóniumokat.

Javítások gyorsan, szak-
szerűen mérsékelt áráért
Árjegyzék eskölkötségvetés díjtalan

ALAPÍTTATOTT 1910-BEN

FARKAS KÁLMÁN

orgona-, zongora- és harmóniumkészítő
Debrecen, Nyil-utca 35. Saját ház.

Készít elsőrendű gépezetes és légnymású, tartós, nemes hangú
új orgonákat művészi kivitelben. Hadi célokra elektrvirált
és egyéb orgona sípok speciális készítése és szállítása. —
Régi orgonákat légnymású rendszerre átalakít, javít, tisztít,
kibővít, vállal felelősség mellett új hangolásokat, évi
gondozásokat, villamos fűjtató berendezések készítését. 7-10

Zongorák és harmóniumok hangolását, javítását
vidéken is felelősség mellett eszközöli. Tervezetet,
költségvetést és felvágósítást készséggel nyújt.
Bírkinek sok egyház ajánló bizonyítványait felmutatatom.

Szlezák László

harang-ércöntöde, harang-
felszerelés- és haranglábgyár

Budapest VI, Frangepán-u. 77.

(Saját házában.)

A nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti
„ÖRHÁZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal.

TELEFON: 139-62.

Az 1900. évi párizsi világ, 1921. és 1923. évi
vas- és gépipari kiállításon aranyéremmel ki-
tüntetve. — Számos egyházi elism. levelet.

BETHLEN KÖNYVKERESKEDÉS

(Budapest, IX. ker., Kálvin-tér 8. sz.)

kiadásában jelenik meg a karácsonyi könyvpiac
nagy egyházi irodalmi ujdonsága:

dr. Ravasz László püspök

NŐI IMAKÖNYVE

a legdíszesebb kivitelben, vászon, párnázott vá-
szon, puha bőr, párnázott bőrkötésben, úgyszin-
tén amatőr kiadásban, a Szerző sajátkezü alá-
írásával. Az amatőr példányokra előjegyzéseket
már most elfogadunk.

Az imakönyv első része „ÜNNEPNAPOK” cím-
mel külön is megjelenik. Elmélke léseket és imá-
kat tartalmaz házi istentiszteletek céljaira.

Ezenkívül karácsonyi ajándékként alkalmas ifjú ági
és vallásos könyvek, Bibliák, Zsoltárok, falimon-
dások, levélpapírok stb. nagy választékban
kaphatók. 2-4

Debreczeni István

órásmeister Debrecen, Péterfia-u. 8

Speciális órák javítása
Mindennemű órákraktára

D. breceen sz. b. kir. város
és a Tiszántúli református egyházkerület

„Méliusz“

könyvkereskedése, könyvkiadóhivatala, zene mű-
papír- és írószerkereskedése
Debrecen, Ferenc József-út 26.

Értesítés

a zsolnárok árairól.

32° legkisebb zsolná

papirkötésben	K	31,600
félvászon kötésben	K	37,300
egészvászon kötésben	K	41,700

16° iskolai kiadású zsolná

papirkötésben	K	42,800
félvászon kötésben	K	47,500
egészvászon kötésben	K	59,800

8° oktáv alakú zsolná

papirkötésben	K	58,600
félvászon kötésben	K	64,300
egészvászon kötésben	K	74,500

4° quartalak, nagybetűs zsolná

papirkötésben	K	112,800
félvászon kötésben	K	119,300
egészvászon kötésben	K	144,200

Ajánljuk ezenkívül díszkötésű zsolnárainkat
a következő minőségekben, alakban és árakban:

II. kiadás, prózába szedve 16° alakú

díszvászon, kehely és préselésel	K	100,000
díszvászon, párnázott, vörösmetszés, tokban	K	180,000
díszbor, párnázott, arany-metszés, tokban	K	280,000

32° alakú zsolnárok

Hajlítható díszvászon kötés (Kötés alatt)	—	—
Párnázott díszv. kötés, valódi arany-metszéssel	K	160,000
Celluloid-esontköt valódi arany-metszéssel (Kötés alatt)	—	—
Valódi bőrköt., párnázott, valódi arany-metszéssel	K	240,000
Valódi antilopbőr, különböző színekben	K	240,000
Valódi bőr, különböző színekben, arany-metszéssel, párnázott bőrtokban, hordozó szíjjal	K	400,000

Ajánljuk dúsan felszerelt tankönyv,
írószer, iskolai segédeszközöket tartalmazó raktárainkat.

„Méliusz“ könyvkereskedés
Debrecen,
Ferenc József-út 26.

TELEFON: 113-44. SZÁM.

LOPOS GYULA iskolapadok

athletikai sportcikkék,
iskolai bútorok,

tornaszerek

gyára

BUDAPEST, III., BÉCSI-ÚT 85.

Árjegyzéket és költségvetést
felszólításra küldök. VAVAVA

17-20

Templomharangokat

és összhangzó harangozatokat
a legfinomabb harangfémötvözet-
ből, tiszta esengésű, előre meg-
állapított szavatolt harangokkal

tíz évi jótállás mellett

harangszerelvényeket, forgatható
vaskoronával, harangállványokat
hengerelt vasból, szabadonálló va-
lamint fekvő elrendezéssel gyárt

WALSER FERENCZ

tűzoltási szerek és szivattyúk
gyára, harang- és fémöntöde

Budapesti VI., Lomb-utca 34-36.

Villamos megálló: Váci-ut, Láng-gyár.

Telefon 95-50.

Telefon 95-50.